

Nicholas Wolterstorff

Att sörja en son

Nedanstående text är ett utdrag ur boken som beskriver en fars tankar efter sonens död. Sonen dog i en olycka i samband med bergsklättring.

Det är aldrigheten som gör så ont. Aldrig mer kommer han att vara här hos oss – aldrig sitta till bords med oss, aldrig resa med oss. Aldrig skratta med oss, aldrig gråta med oss, aldrig krama om oss innan han går till skolan, aldrig se sina syskon gifta sig. Hela resten av våra liv måste vi leva utan honom. Endast vår egen död kan göra slut på smärtan över hans död.

En månad, ett år, fem år, med detta skulle jag kunna leva. Men inte med detta ”för alltid”. Jag kliver ut i den tidiga sommarmorgonens fuktiga, unknä doft och arm i arm med glädjen kommer insikten att han aldrig mer kommer att känna den doften...

Nu när vi samlas fattas det alltid någon. Hans frånvaro är lika närvarande som vår närvaro, hans tystnad är lika högljudd som vårt prat. Alltjämt fem barn, men ett är alltid borta. När vi är tillsammans allihop är vi inte allihop tillsammans.

Ett enda litet felsteg och nu denna oändliga aldrighet.